

Отиватъ тогава до Господа: „Какво трѣбва да правимъ, много лошо е положението ни?“ Господъ духне, и всичко се оправя. Знаете ли какво нѣщо е духането? Подъ „духане“ азъ разбирамъ онази интензивна Божествена мисль, която е въ състояние да разтопи всичко замръзнало, да връзва и развързва, и да ви направи свободни. Всички ние въ свѣта страдаме отъ бѣдността. Всички сме крайно егоисти. Вземи, единъ твой приятелъ носи 5 лева, но ако му кажешъ, дай ми 5 лева, той малко ще се посвие и ще ти каже: „Трѣбватъ ми“. Дай ги, и нищо повече. Остани безъ тѣхъ! Какво отъ това? Фактитѣ трѣбва добръ да се изнасятъ. Това малцина го правятъ въ свърѣмненното общество. Отъ чисто Божествено гледище, всѣки, който даде една вехта дреха, той се наказва. Такъвъ е законътъ. Когато направимъ една добрина, или когато дадешъ нѣщо въ името Божие, ще дадешъ най-хубавото, каквото имашъ — както за себе си. И когато казвамъ, че обичамъ себе си, ще се облѣка най-хубаво, и така ще отида при Бога. И когато дамъ нѣкому нѣщо, имамъ или нѣмамъ пари, ще направя нѣщо хубаво, нѣщо ново. Ако пъкъ си човѣкъ, тъй нареченъ, поплювко, то е друго нѣщо. Поплювко е човѣкъ, който, като яде риба, запримѣръ, плюе, хичъ и не помисля, че насрѣща му има хора, че ще ги оплюе. Толкова е заетъ той съ себе си, че и не мисли. Ами че погледни, прѣдъ тебе има толкова хора! И чудно е, че този поплювко ще ти говори за философия! Неговата философия ще е като него такава — поплювко. Не е лошъ човѣкътъ. Послѣ, като изяде рибата, ще каже: „Извини, приятелю, азъ не забѣлѣзахъ, пооплюхъ те малко“. Този, който е взималъ рибата, не обърналъ внимание, че тя имала много кости. Е, хубаво, това оплюване какво показва? — Че този човѣкъ иска да свърши работата си бързо. Нѣма търпѣние, бърза да плюе.

„И прости ни дълговетѣ наши, както и ние прощаваме на нашитѣ длъжници!“

Значи, у Бога прощаването е законъ. Богъ всѣкога прощава, Той никога не държи нечисто нѣщо въ себе си. И какво е казалъ Христосъ за Бога? — Че Отецъ никого не сѣди. Можешъ да сѣдишъ нѣкого само тогава, когато го задържишъ у себе си. Богъ ни-